ANUL IV. — Nr. 923. **EDIŢIA A DOUA** SAMBATA, 24 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Românel de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCURESTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 23 August 1891.

PREROGATIVELE REGALE

II

La fie-care schimbare de guvern, după fie-care vot păgubitor ţĕreĭ dat de Parlament; după fie-care perioadă electorală, aceeaşĭ plîngere, aceleaşĭ acuzărĭ, aceleaşĭ protestărĭ se ridică.

Toţĭ politicianiĭ din opoziţie declară toate nouile formaţiunĭ ministeriale ca făcute în contra spirituluĭ, ba chiar în contra prescripţiilor constituţieĭ. Aceeaşĭ politicianĭ, în opoziţie, spun că Parlamentul e un simplu biurou de înregistrare, îndată ce, suprimând discuţia, majoritatea dă un vot prea slugarnic. In sfîrşit, după fie-care operaţie electorală, gazetele şi oratoriĭ politicianilor opozanţĭ strigă, protestează şi sbiară în contra infamelor ingerinţe ale guvernuluĭ cutare, care *„neavênd rădăcinĭ în ţară, caută să 'şĭ creeze o majoritate prin fraude şi bătăĭ“*.

In mod pieziş şi cu multă diplomaţie, câte un politician maĭ dă şi Regeluĭ câte un şfichiŭ pentru că patronează asemenĭ alegerĭ.

Aci însă se mărgineşte totul. Aceiaşĭ politicianĭ, ajunşĭ la guvern, vor repeta aceleaşĭ fapte şi vor deveni obiectul aceloraşĭ acuzărĭ din partea adversarilor carĭ ĭ-aŭ precedat la putere.

Cu toate aceste, strigătele, bocetele şi protestările politicianilor din opoziţie sunt în cea maĭ mare parte întemeiate.

Regele Carol, de când a început să 'şĭ dea arama pe faţă—şi aceasta n'a întârziat mult — maĭ n'a avut vr'un guvern adus la putere prin voinţa majorităţeĭ alegătorilor.

Maĭ toate guvernele luĭ aŭ fost rezultatul unor intrigĭ de palat şi maĭ toate şi-aŭ alcătuit majorităţĭ parlamentare cu ajutorul prefecţilor, poliţailor, primarilor şi tuturor speciilor de bătăuşĭ.

De aceia în tot timpul domnieĭ nefaste a acestuĭ strein, o singură dată aŭ fost alegerile libere — sub D. Ion Ghica — dar aceasta a fost numaĭ o scăpare din vedere a luĭ Carol I şi El a îndreptat-o (?) repede,

Priveliştea pe care o oferă Parlamentul Român a ajuns a fi tot odată tristă şi ridicolă. Majorităţile se alcătuesc în marea lor mulţime din vite cuvântătoare, saŭ din şarlatanĭ politicĭ de cea maĭ odioasă specie. Discuţia e parodiată în mod infam. Voturile se smulg prin violenţă saŭ prin surprindere. Interpelările aŭ ajuns să nu maĭ aibă nicĭ o raţiune de a fi. Legile cele maĭ însemnate, carĭ privesc însă-şĭ baza statuluĭ român, sunt alcătuite cu o nechibzuinţă stupidă şi votate fără discuţie, căcĭ nu le poate nimenĭ discuta.

Majoritatea nu face un gest, nu spune un cuvânt, fără ordinul miniştrilor; iar preşedintele Parlamentuluĭ a ajuns un fel de aprod al bănceĭ ministeriale, o fiinţă inconscientă, care nu judecă, nu simte şi nu lucrează de cât aşa cum îĭ se porunceşte.

Să maĭ vorbesc de alegerĭ? Voiŭ spune numaĭ că dânsele sunt un simplu exerciţiŭ de forţă musculară, prin care orĭ-ce guvern trebue să treacă, pentru a fi proclamat demn de Regele sĕŭ. Alegerile nu însemnează la noĭ consultarea poporuluĭ la perioade anumite asupra evenimentelor. Ele nu se maĭ fac atuncĭ când constituţia o prevede, saŭ când în ţară se simte nevoia lor. Ele aŭ ajuns un fel de manevre, de lupte pe nepregătite, şi alarme intempestive, după cum obicinuesc uniĭ comandanţĭ militarĭ saŭ suveranĭ excentricĭ, când vin noaptea pe neaşteptate la cazarme şi sună alarma.

Alegerile se fac la noĭ orĭ când, orĭ cum şi pentru orĭ ce, numaĭ să aibă Regele nevoe de dênsele.

Indată ce un guvern nu-ĭ maĭ convine, Carol I chiamă altul şi-ĭ spune:

— *Du-te în Parlament şi, după ce veĭ preveni pe mandatarĭ că aĭ disolvarea în buzunar, cere-le încrederea. De ţi-o vor da, atât maĭ bine; dacă nu, voiŭ disolva.*

Şi în această privinţă, Carol I se ţine de cuvînt, maĭ ales când miniştri sunt oarbele luĭ creaturĭ.

Dacă Parlamentul nu s'a arĕtat prea supus nouluĭ guvern, el e disolvat şi manevrele electorale, antemergĕtoare alegerilor şi cunoscute de toată lumea, încep.

Ministrul de interne devine cheia bolţeĭ, iar ceĭ-lalţĭ colegĭ aĭ sĕĭ, formează numaĭ accesoriile.

Când terenul e gata pregătit; când trupele guvernuluĭ sunt organizate şi echipate, alegerile încep şi guvernul cel maĭ necunoscut, saŭ cel maĭ nesuferit ese cu majoritate.

Aşa s'a făcut mereŭ, aşa se face încă, aşa se va maĭ face câtă vreme Regele va avea marea prerogativă a disolvăreĭ.

Pe cât timp nu putem încă resturna monarchia; pe cât timp votul universal atârnă de ceata de exploatatorĭ care 'şĭ împarte puterea cu rîndul, trebue să smulgem cel puţin această armă din mâna nelegiuită a luĭ Carol I.

Cu prerogativa disolvăreĭ, nu numaĭ poporul, dar şi sferele politice sunt tot-d'a-una la discreţia Regeluĭ. Nimenĭ nu-l poate opune rezistenţă ca ministru, căcĭ e dat afară şi urmaşul sĕŭ e sigur că îşĭ va alcătui o majoritate de guvernămînt.

Cine vrea să vie la putere, e dezarmat şi trebue să tacă în faţa tuturor poruncilor Regeluĭ, căcĭ Acesta nu se teme de curentele populare; El îşĭ iea miniştriĭ după plac şi le dă putinţa de a zdrobi pe adversariĭ lor şi pe aĭ Luĭ fără nicĭ o milă, fără nicĭ o frică.

Cred că am dovedit nevoia ce este de a se zmulge această prerogativă din mâinele Regeluĭ. Aştept să mi se pue întrebarea: *cu ce o vom înlocui?*

La aceasta voiŭ rĕspunde într'un viitor articol.

Rep.

TELEGRAME

SCHWARZENAU, 24 August. — Ceĭ doĭ Impĕraţĭ şi Regele de Saxa s'aŭ întors de la manevre la 2 ore.

— D. Leuthold medicul caseĭ Impĕratuluĭ Germanieĭ a căzut de pe cal. S'a rănit uşor.

— D. Kalnoky şi Caprivi s'aŭ dus de la Horn la castelul Mayres unde aŭ petrecut ziua; eĭ nu aŭ asistat la manevre. Aŭ luat parte la prînzul curţeĭ cu prinţul Reuss.

D'ale Regeluĭ

Regele nostru este un om de admirat în felul luĭ. Cu toate necazurile ce are pe cap, cu boala Regineĭ, cu însurătoarea nepotuluĭ şi cu primenirea miniştrilor, tot e în stare să facă ceva să scoaţă paraua de unde nicĭ n'aĭ gândi. E un om care 'şĭ scoate pâinea până şi din piatră seacă, cum spune proverbul. Cu toate ocupaţiile, tot-d'auna găseşte vreme şi mijloc să facă câte un gheşeft.

Vara asta s'a dus la biserica din Buşteni, unde e şi o şcoală făcută de El. După terminarea slujbeĭ, învĕţătorul se pomeneşte că Regele 'ĭ face cu degetul.

— Să trăeştĭ Majestate! spune învĕţătorul apropiindu-se.

— La mine trebuĭ locuinţa tumtale, deşerţĭ musaĭ, îĭ spune monarchul.

— Dar eŭ ce mĕ fac? unde mĕ mut? îndrăzneşte să zică învĕţătorul.

Atuncĭ darnicul Rege, scoate şi 'ĭ dă o sută de leĭ să 'şĭ caute o casă, ca să se mute pentru vară.

Invĕţătorul s'a mutat, crezênd că Regele are de gând să facă ceva reparaţiĭ.

Dar abia trecură câte-va zile şi se pomeni cu lume streină că se mută în locuinţa luĭ. De reparaţiĭ nicĭ numaĭ era vorbă.

Cercetând a aflat că Regele a închiriat casa cu şease sute de leĭ.

Eĭ nu-ĭ de admirat un asemenea om? Aşa că nu trebue să ne fie teamă că are să moară de foame vre o-dată?

Banul

Poştele luĭ Gorjan

Serviciul nostru postal a ajuns adevĕrat rîs şi batjocură.

Din Balta-Albă ni se scrie că vizitatoriĭ primesc ziarele şi corespondenţa la câte 3—4 zile; ca să trimeată cine-va un mandat poştal trebue să se ducă tocmaĭ la Rîmnicul-Sărat, *depărtare de două-zecĭ şi două chilometre.*

D. I. Marinescu, consilier comunal din Capitală trimete la Ocnele marĭ o scrisoare la 24 August st. n. şi nu ajunge la destinaţie de cât la 3 Septembre st. n., adică după unspre-zece zile. D. Marinescu vestea pe o mătuşă a sa că are să se ducă acolo, lucru pe care 'l-a şi făcut. Dar când a ajuns acolo, mătuşa sa n'avea nicĭ habar de scrisoare, care a sosit tocmaĭ peste opt zile de la sosirea sa.

Ce face D. Gorjan? De ce maĭ stă în capul serviciuluĭ poştal?

NOUL CABINET TURCESC

CONSTANTINOPOL, 22 August.— *Oficial.*—Djevad Paşa, guvernatorul Creteĭ a fost numit mare vizir; Djemaledin Effendi a fost numit Cheik-ul Islam; Riza Paşa, comandantul militar al palatuluĭ Yldiz-Kiask, ministru de resbel; Rifaat Paşa, guvernatorul Smirneĭ, ministru de interne; Galib Paşa, guvernatorul Saloniculuĭ, ministru Evkafilor; Zuhdi Paşa, ministru instrucţiuneĭ publice; Machmud Paşa, guvernatorul Bruseĭ, devine ministrul lucrărilor publice.

Aarifi Paşa, preşedintele consiliuluĭ de stat a fost destituit; înlocuitorul sĕŭ nu a fost numit încă. Ceĭ l'alţĭ miniştriĭ, păstrează portofoliurile lor. Riza Paşa, ministru justiţieĭ, va face interimul viziriatuluĭ până la sosirea luĭ Djevad Paşa.

CONGRESUL STUDENŢILOR

Am spus erĭ, că dificultăţĭ se crează întruniriĭ studenţilor universitarĭ în congres la Giurgiu.

Iată cum motivează comitetul Giurgiuvean refusul sĕŭ d'a primi şi sărbători tinerimea:

PROCES-VERBAL

Astăzĭ şapte-spre-zece August 1891

Noĭ sub-scrişiĭ membriĭ aĭ comitetuluĭ Executiv pentru recepţiunea asociaţiuneĭ generale a studenţilor universitarĭ din ţară întrunindu-ne în localul primărieĭ, împreună cu D. Anghel I. Ulubeanu, primarul oraşuluĭ spre a delibera asupra măsurilor de luat cu privire la organisarea recepţiuneĭ studenţilor, şi

Având în vedere că organisarea uneĭ recepţiunĭ strălucite şi demne precum ni se cere de delegatul studenţilor prin scrisoarea No. 102-91 după calculele făcute necesitează cheltuelĭ însemnate, a căror cifră se poate fixa la circa sumă de 25-30,000 pe când în realitate nu se dispune de cât de suma de 3000 leĭ, oferită numaĭ de comună;

Având în verere încă că la acest congres după informaţiunile oficiale date vor participa şi studenţiĭ aĭ universităţilor din Turcia, Bulgaria, Grecia şi Serbia, fapt pe care asociaţiunea generală a studenţilor Universitarĭ nu l'a comunicat autorităţilor locale de cât la 4 Iulie a. c.

Considerând dar că întrunirea unuĭ congres cu un caracter internaţional este de natură a da mult de gândit, în prima linie pentru cuvêntul că asemenea congrese angajiază nu numaĭ onoarea şi demnitatea cetăţenilor Giugiuvenĭ, dar încă a ţăreĭ întregĭ, şi în a doua linie că asemenea congrese necesitează cheltuelĭ, pe care nicĭ comuna, nicĭ judeţul, precum nicĭ bună-voinţa publică nu le poate acoperi într'un timp aşa de scurt;

DECIDEM:

A se comunica Asociaţiuneĭ studenţilor Universitarĭ din ţară, că ţinerea unuĭ Congres Universitar internaţional pentru moment e imposibilă în condiţiunĭ demne.

A. I. Ulubeanu, Parisianu, B. Iepurescu, Dr. Piteşteanu, N. Maltoviceĭ.

Azĭ studenţiĭ vor lua o hotărîre de ce trebue făcut, faţă cu comunicarea Primărieĭ de Giurgiu.

Tot-d'odată, Comitetul aduce la cunoştinţa D-lor studenţĭ, că Congresul va avea loc neapărat, orĭ-carĭ ar fi dificultăţile de învins şi face un apel călduros către camaraziĭ lor ca să cotizeze cu câte 6 leĭ în plus peste taxa obicinuită.

Inscrierile se primesc în fie-care zi la Societatea *Unirea*, Calea Victorieĭ No. 54, de la orele 9—11 a. m. şi 4—6 p. m.

* * *

Nu ştim din ce cauză s'a căutat a se da congresuluĭ studenţesc de la Giurgiu un caracter internaţional pe care în realitate nu'l are.

Congresul de la Giurgiu va fi naţional ca şi în trecut; dacă vor veni delegaţĭ de altă naţionalitate, aceştia vor putea numaĭ a asista la lucrările congresuluĭ, nicĭ de cum nu vor putea participa.

Publicăm aci în întregul săŭ procesul verbal al congresuluĭ de la Severin care va putea să arate orĭ cuĭ că o confusiune regretabilă s'a făcut de aceia care aŭ căutatat să confunde congresul studenţilor cu comisiunea instituită pentru confederaţiune:

PROCES-VERBAL

La orele 10 a. se deschide şedinţa congresuluĭ Serbo-Român, sub presidenţia D-luĭ Nicolae Vuţelicĭ student sârb, care e aclamat în unanimitate.

Cel dintâiŭ care ia cuvântul e preşedintele care mulţumeşte de onoarea ce i s'a făcut.

Se citeşte apoĭ un numĕr considerabil de telegrame de felicitare venite din ţară şi streinătate.

Toate telegramele aŭ fost primite cu entuziasm.

După citirea lor D. Iliescu luând cuvântul arată că o întrunire studenţească trebue să dea naştere la ideĭ, asemenea ideĭ aŭ fost concentrate în o declaraţiune de principiĭ pe care D-sa le citeşte în Franţuzeşte zise şi Româneşte.

D. Miloş Starcevitz citeşte aceeaşĭ declaraţiune în sêrbeşte. D. Andonovicĭ profesor universitar la Belgrad luând cuvîntul arată că pentru a putea discuta e bine să se asculte şi declaraţiunele făcute de alte grupurĭ de studenţĭ. D. Moritz citeşte în sêrbeşte o declaraţiune prin care arată că declaraţia de 'nainte e lipsită de concesie şi ar trebui complectată.

D. Mehedinţĭ unindu-se cu declaraţia D-luĭ Iliescu o complectează indicând mĕsurile prin care să se ajungă la realizarea principiilor stabilite. D. Policrat propune să se facă o statue care să consfinţească la Severin întrunirea studenţilor sêrbĭ şi românĭ.

D. Mendonidi vorbeşte pentru instituirea uneĭ confederaţiunĭ Balcanice între micele popoare. D. Ureche, profesor universitar într'o cuvîntare călduroasă invită pe studenţĭ ca urmênd exemplul moşilor lor, să se unească sêrbiĭ cu româniĭ pentru apĕrarea cultureĭ naţionalităţeĭ lor. D. Tanoviceanu, profesor universitar arată că stabilirea uneĭ confederaţiĭ Balcanice se impune micelor state din orient ca singurul mijloc de apĕrare contra absolutismuluĭ curentuluĭ de cucerire, ce 'l manifestă în tot-d'a-una puterile marĭ. Ora fiind 'naintată preşedintele propune închiderea discuţiuneĭ care se primeşte cu mare majoritate şi se votează cu aclamaţie următoarea propunere făcută şi iscălită de D-niĭ C. Romanescu, Iliescu, I. Mendonidi, Iacob Mehedinţĭ şi N. Stoenescu.

1) Cerem ca declaraţiunea noastră de principiĭ să fie trecută în procesul verbal.

2) Să se voteze următoarele:

a) Fie care facultate de la universităţile din Peninsula Balcanică şi din România va numi cincĭ delegaţĭ carĭ întrunitĭ la congres în Bucureştĭ vor decide asupra mijloacelor de înfrăţire.

Se va numi o comisiune compusă din studenţĭ Sĕrbĭ şi Românĭ şi din cetăţeniĭ din Severin carĭ să lucreze pentru ridicarea a uneĭ statuĭ simbolul Păceĭ şi Libertăţeĭ.

Conform acest vot transcriem aicĭ declaraţiunea de principiĭ. In numele unuĭ grup de studenţĭ Sĕrbĭ şi Românĭ facem următoare declaraţiune.

Inţelegem că înfrăţirea de astă-zĭ va fi începutul lupteĭ contra prejudecăţilor ce s'aŭ sădit şi pe care le întreţine ignoranţa, împreună cu studenţimea cultă din occident, vom lupta pentru asigurarea adevĕrateĭ înfrăţire; înfrăţirĭ bazată pe egalitatea economică şi socială.

Numaĭ stabilind o confederaţiune a micelor popoare din orient putem ajunge la realizarea acestuĭ ideal.

După cetirea eĭ entusiasmul e la culme. Maĭ mulţĭ oratorĭ iaŭ cuvêntul pentru a sărbători înfrăţirea şi şedinţa se ridică strigând trăiască Serbia şi România.

Preşedintele, Nicolos Vontzelitez.

Comisiunea: *M. Papadiţch* profesor, *D. Dokic, M. Stanoyevitz, Mihailo Stevanovitch, Iakovliévitch, T. Starcevitch*, A. Iliescu, St. Popa, C. Praja, I. Mendonidi, Iacob, N. Stoenescu, C. Colescu.

Bîlciul Rîurenilor

Impregiurarea face, ca în toţĭ aniĭ să fiŭ faţă tot timpul cât ţine acest bâlciŭ al Rîurenilor. Ca posiţiune geografică, este din cele maĭ frumoase, aşezat pe malul drept al Oltuluĭ şi într'o întinsă luncă roditoare, plină de livezĭ şi porumbişte. Aci se încrucişează maĭ multe şosele naţionale, carĭ duc la Râmnic, Ocnele-Marĭ şi Drăgăşanĭ. Comerciul acestuĭ tîrg până acum căţĭ-va anĭ, era cel maĭ activ din toate bîlciurile Românieĭ Muntene. De şi timpul şi alte împregiurărĭ vor să slăbească comerciul acestuĭ bîlciŭ, el să luptă cu toate greutăţile, pentru a 'şĭ păstra renumele săŭ, valoarea sa comercială. Afară de negustorĭ din R.-Vêlciĭ, maĭ vin mulţĭ din Bucureştĭ, Piteştĭ, Slatina, Craiova, carĭ transformă bîlciul într'un adevĕrat orăşel. Sureştiĭ de la Ploeştĭ chiar vin la acest bîlciŭ dupĕ vite.

Traiul în bîlciŭ este foarte eftin. Numaĭ la acest bîlciu să vede ţărănimea, femeĭ, bărbaţĭ şi copiĭ viind să vânză în baniţele lor, tot felurĭ de ferturĭ, mâncărĭ, legume şi alte fructe.

Belşugul cel maĭ mare domneşte aci. Toate sunt bune, numaĭ treaba să meargă bine, fapt ce de la un timp încoa s'a cam schimbat.

Primul neajuns, al ăstuĭ bîlciu, este gara Rîurenĭ, care se află aproape treĭ chilometri departe de bîlciu. Nu maĭ vor-

besc de marfa care vine în gară şi d'aci se transportă în bîlciu ca vaĭ de ea; dar 'ţĭ-e jale să vezĭ pe bieţiĭ negustorĭ viind cu tărăbuţele în spinare distanţă de treĭ kilometri până la bîlciŭ. Cu toate că neajunsul s'a simţit la început, până astă-zĭ nu s'a făcut nimic. Dacă gara a venit acolo, unde s'a făcut, era neapărat trebuincios să se fi înfiinţat o altă, cum este Mătăsaru orĭ Conţeşti, în locul unde este astă-zĭ cantonul de lângă şoseaua Rîurenilor. Şi această haltă, ar fi servit publicul nu numaĭ în timpul bîlciuluĭ, ci şi peste tot anul, căcĭ aci avem punctul central a o mulţime de comune vecine şi chiar al uneĭ părţĭ din oraşul Ocnele-Marĭ. Administraţia de Vêlcea trebuia să se intereseze de aceasta. S'a făcut o mică rampă în dreptul bîlciuluĭ, care funcţionează după capriciul direcţiuneĭ generale a căilor ferate, iar nu după interesul comerciuluĭ. De şapte zile vine lumea la bîlciu, dar trenul n'a început a se opri la rampă.

Ca îmbunătăţirĭ materiale bîlciuluĭ, nu i s'a făcut absolut nimic; se găseşte întocmaĭ cum era tîrgul moşilor din Bucureştĭ, când era proprietatea familiĭ Ghica.

Toţĭ caută a scoate după spinarea bâlciuluĭ, fără ca cine-va să'ĭ dea nimica în schimb. Este neapărat trebuincios ca bâlciul să se rescumpere de la stat de comuna respectivă, care credem că va pune toate mijloacele pentru a'ĭ aduce îmbunătăţirile cerute.

Peste două saŭ treĭ zile începe oborul de vite şi până ucuma nu s'a luat nicĭ o măsură pentru aplicarea articolelor din legea poliţieĭ sanitare rurale. Art. 12 şi 13 din această lege, obligă ca bâlciul să 'şĭ aibă oborul săŭ închis cu şanţ, gard saŭ sârmă şi cu două intrărĭ deosebite, dar alăturate. Maĭ obligă, ca în interiorul oboruluĭ să fie un loc închis reservat pentru vitele bolnave şi pentru cele bănuite a fi furate.

In alte vremurĭ în acest bâlciŭ se făceaŭ o mulţime de hoţiĭ: ţăraniĭ maĭ cu seamă cădeaŭ victimă pungăşiilor unor jidanĭ, carĭ sub formă de negustorĭ ambulanţĭ şi cu două cărticele orĭ prosoage cutreieraŭ bâlciul şi pungăşiaŭ pe bieţiĭ ţăranĭ ziua namiaza mare. Atât din causa opririĭ comerciuluĭ ambulant, cât şi prin modificarea legeĭ comunale, promulgată în anul 1888, care însărcinează numaĭ pe primar cu poliţia, cu menţinerea ordineĭ publice în comune, bâlciurĭ saŭ târgurĭ, d'atuncĭ şi hoţiile şi pungaşiĭ aŭ dispărut din acest bâlciŭ.

Un negustor din bâlciŭ şi bun prietin al meŭ, mi să plângea că sub-prefectul Iancovescu, l-ar fi oprit d'a maĭ întinde cortul de pânză până unde îl avusese anul trecut.

M'am mirat d'acest amestec al sub-prefectuluĭ în bâlciŭ, unde este ştiut că poliţia o are primarul Să vede că D. Dumitrache Iancovescu, care de patru anĭ n'a maĭ fost sub-prefect nu cunoaşte noua lege comunală, ci ştie tot după vechime când zapciul cu călăraşiĭ şi cu biciul făcea pe poliţaiul bâlciuluĭ. Il rog să citească legea comunală, saŭ maĭ scurt să 'mĭ permită mie ca consilier comunal al capitaleĭ, să-'ĭ puiŭ în vedere numaĭ art. 64, 65, 68 al. 2, 69, 71, 30, al. 2 şi 81 din actuala lege comunală. Citească-le numaĭ pe acestea şi conformă se lor.

21 August 1891. **Din Braviţa**

FOCURILE DE ASEARĂ

Aseară pe la ora 8 şi jumĕtate s'a declarat un incendiŭ la grajdul caselor D-luĭ Nicolae Dumitru, pe şoseaua Ştefan cel Mare, No. 88.

La ora 8 şi treĭ sferturĭ aŭ sosit pompieriĭ de la postul central.

Pe la ora 9 aŭ sosit şi pompieriĭ de la negru şi în urmă ceĭ de la galben, dar graţie primelor ajutoare date de comisarul şi a pompierilor de la postul central, focul s'a localizat în curând.

Să presupune că focul ar fi fost pus de nişte făcătorĭ de rele.

La ora 9 şi jumĕtate focul a fost cu totul stins. Pagubele nu sunt marĭ.

Cârciumarul Nicolae Petcu, presupune că focul ar fi fost dat de nişte amanţĭ a soţieĭ sale, carĭ erĭ dimineaţa a fugit de la el şi că doĭ din amanţĭ aŭ venit aséră pe la ora 7 şi jumĕtate la cârciumă cu nişte muzicanţĭ şi aŭ ordonat să cânte un marş funebru, şi în urmă alte cântece batjocoritoare. După plecarea lor imediat s'a ivit focul.

Argatul Ştefan Florea, care locuia în grajd, avĕnd adunat prin economiĭ, leĭ 600, ce le ţinea sub căpătâĭ, i-a fost consumaţĭ de foc. Nenorocitul ne fiind în grajd, n'a avut timp să'şĭ scape economiile.

* * *

Tot aseară pe la ora 10 şi jumĕtate, în Calea Griviţeĭ, în faţa găreĭ de Nord, a luat foc casele D-luĭ Mayer & Comp. chiristigiŭ.

Focul s'a ivit din casele pe care le-a şi consumat dinpreună cu o parte din depozitul de cherestele ce sunt în curte.

Pompele de la gară, sosite cele dintâĭ, fiind maĭ aproape, aŭ dat mare ajutor la localizarea foculuĭ.

Pe la orele 11 fără un sfert aŭ sosit pompele de la poliţie, şi în urma lor cele de la alte puncte.

Cu toată violenţa foculuĭ D-niĭ Mayer & Comp. aŭ putut să scoată din casă o parte din mobile.

Pagubele sunt considerabile, dar se zice că casele aŭ fost asigurate

La orele 12 şi jumĕtate focul era aproape stins.

Cauzele foculuĭ nu s'aŭ putut afla până la această oră.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*

Suma din urmă leĭ . . 1608.00

(Va urma) *Total leĭ 1608.00*

INFORMAŢIUNI

Afacerea Locot.-Colonel Căplescu nu'ĭ sfârşită, după cum se bucură unele ziare.

D. General Dona, face o nouă cercetare aci în Bucureştĭ, unde aŭ fost chemaţĭ maĭ mulţĭ ofiţerĭ spre a fi ascultaţĭ.

Avem până acum convingerea că lucrurile nu se vor face muşama, de oare-ce D. General Dona, întreabă pe fie-care martor asupra faptelor ce fostul locotenent Hackman imputâ fostuluĭ sĕŭ şef.

Vom reveni.

—✠—

Alaltă seară tărziŭ, când Regele se dusese deja să se culce, a primit o telegramă de la D. Doctor Teodori, că D-şoara Văcărescu a plecat din Veneţia.

D-şoara Văcărescu s'a dus maĭ întâiŭ la Laco di Como unde e mama D-sale şi de aci se vor duce împreună la Roma.

*

Erĭ, în urma consiliuluĭ de miniştri ţinut la Peleş, la care a luat parte şi D. L. Catargiu, sosit cu tren special de la Golăşeĭ, Regele a plecat din Sinaia la orele 4 şi 40 minute seara. La 7 şi 5 minute a fost la Chitila şi azĭ dimineaţă, la 5 ore 35 minute a ajuns la Vêrciorova.

Atuncĭ trenul regesc a fost agăţat de trenul austriac.

Dupĕ ce va trece prin Budapesta, Pragerhof şi Cormons va ajunge la Veneţia mîine Sîmbătă la 2 ore şi 10 minute dupĕ prînz.

In călătoria sa Regele e întovărăşit de D. general Florescu, preşedintele consiliuluĭ, de D. Burghelea, secretarul consiliuluĭ de miniştri, de D. I. Kalinderu, administratorul Domeniilor Coroaneĭ şi de D-niĭ coloneli Candiano şi Robescu.

*

In ce priveşte întîlnirea Regeluĭ Carol cu Regele Italieĭ; aceasta atîrnă de starea sănătăţeĭ Regineĭ.

—✠—

Serviciul tracţiuneĭ drumurilor noastre de fer, va fi reorganizat, de oare ce s'a constatat până acum o mulţime de lacune în modul funţionăreĭ.

—✠—

Am spus într'un numĕr precedent că în seara de 17 curent poliţaiul oraşuluĭ Caracal, Stânculescu, a fost pălmuit de D. avocat N. Angelian în faţa a 20 de persoane, pentru că acest sbir poliţienesc comite faptele cele maĭ revoltătoare în virtutea putereĭ sale, putere de care a uzat şi faţă de D. Angelian, bătênd şi arestând pe oameniĭ acestuia angajaţĭ a căra nişte pămînt pe un loc al sĕŭ.

Partea nostimă a acesteĭ afacerĭ este că de şi acest poliţaiŭ *Liliputian* a simţit scobitura palmelor în faţa a 20 persoane, dar fiind-că este ameninţat a fi scos, căcĭ D. Ministru Catargiŭ a cerut telegrafic a i se raporta dacă faptul este adevĕrat, nemernicul de poliţaiŭ s'a pus pe tăgăduială susţiind *că a fost numaĭ atins în bordura pălăriĭ!!!*

In loc ca făptuitorul să tăgăduiască. tăgădueşte cel atins, şi aceasta cine o face? Poliţaiul oraşuluĭ? Ce ruşine!!!

—✠—

D. A. C. de la *Timpul*, crezênd că ne rĕspunde în chestia ţĕrănéscă, face un talmeş-balmeş de fraze. Aminterĭ autorul e spiritual.

După ce afirmă că cunoaşte maĭ bine ca noĭ pe ţĕran, spune că are, pentru el, ceva maĭ bun de cât să'ĭ dea pămînt.

Aşteptăm să vedem pe acel ceva maĭ bun. Cât pentru afirmaţiunea că cunoaşte maĭ bine pe ţĕran, sîntem sigurĭ că'l cunoaşte numaĭ după căciulĭ.

—✠—

Un abonat al nostru din comuna Flămênda, judeţul Mehedinţĭ, ne scrie că primarul comuneĭ, împreună cu consilieriĭ comunalĭ, aŭ prădat şi jefuit casa locuitoruluĭ Ştefan Vlăscu, luându-ĭ maĭ multe obiecte.

Faptul s'a comunicat parchetuluĭ şi credem că aceştĭ başibuzucĭ 'şĭ vor primi rĕsplata faptelor.

—✠—

Ni se spune că D. Poni ar fi revenit asupra dispoşiţiuneĭ ce luase fostul ministru Theodorescu, de a se aplica şi profesorilor de Seminariĭ legea din 1883 relativ la sporirea salariuluĭ. Nu ştim întru cât va fi adevĕrată această informaţiune, că o mare nedreptate s'ar face, de oare-ce munca şi osteneala pe care aceştĭ profesorĭ o duc, este dacă nu maĭ mare (16—19 ore pe sĕptămînă), cel puţin egală cu a celor-l'alţĭ membriĭ aĭ corpuluĭ didactic secondar.

—✠—

Toţĭ judecătoriĭ de ocoale aŭ primit câte o circulară a ministeruluĭ justiţieĭ, prin care li se cere avizul asupra organizăreĭ judecătoriilor de ocoale, de oare-ce ministerul voieşte a depune pe biuroul Camereĭ un proiect de lege în această privinţă la deschiderea sesiuneĭ viitoare.

—✠—

Secolul e numele unuĭ ziar noŭ cotidian ce va începe să apară la 1 Septembre.

Aşteptăm să 'l vedem.

—✠—

Am atras atenţia D-luĭ ministru de interne, asupra primaruluĭ Vasile Vlădescu, din comuna Brebu, judeţul Prahova, care abuzează de tuncţiunea'ĭ de primar, prefăcênd'o într'un mijloc de speculă.

D. Primar ne scrie cerêndu-ne s'aŭ numele autoruluĭ care ne-a făcut denunţările, saŭ de unde nu ne ameninţă cu proces.

In acelaşĭ timp însă priimim plîngerĭ nouĭ.

Locuitoruluĭ G. Bârzilă 'ĭ-a cosit fânul când lipsea de acasă; pe femeia Maria P. Muşat a deposedat'o de maĭ bine de un pogon de pămênt.

Din noŭ rugăm pe D. ministru de interne să cerceteze şi să facă dreptate.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

FELIX DE STEYNE

(9)

Misterul de la Turnul Eiffel

Petrecând pe preşedinte la Eliseŭ, Durantin a simţit trebuinţa să se ducă la grefă să vază pumnalul plin de sînge, ce slujise la săvărşirea crimeĭ.

— Iată, îĭ zise funcţionarul de la grefă, maĭ este şi această treanţă roşie şi verde, care a fost adusă cu o scrisoare ce trebue să fie în mîinile judecătoruluĭ de instrucţie.

Durantin se uită la treanţă şi îngălbeni.

IV

Durantin pierde urma

De la grefă Durantin dete fuga la judecătorul de instrucţie.

— Ah! D-ta eştĭ, zise judecătorul cu negligenţă. Tocmaĭ am primit o scrisóre de la comisarul din câmpul luĭ Marte.

Şi dete luĭ Durantin scrisoarea, să o citească.

„Domnule judecător de instrucţie, scria comisarul, am onoarea să vĕ informez că odată cu pumnalul ce a slujit la asasinatul săvîrşit în persoana numituluĭ Fontanes, depuiŭ şi o haină persană găsită peste zi. Această haină era agăţată de o traversă pe unde e scara de coborît, ceva maĭ jos de platforma cea mare. A fost zărită de un scriitor de la birtul unde fusese transportată victima; şi fiind că traversa era cu şase metri maĭ sus ca rampa scăreĭ, a fost destul de greŭ să o luăm A trebuit să punem să o ia un lucrător ce'ĭ deprins să umble pe schele. Eŭ singur am prezidat această operaţie şi sînt fericit, D-le judecător, că pot să vĕ aduc încă o ştiinţă care, nu mĕ îndoesc, că vĕ va fi folositoare".

Pe când citea, mâinile poliţistuluĭ tremuraŭ.

— S'ar părea, zise judecătorul, că această noutate te face să'ţĭ pierzĭ cumpĕtul...

— Găsirea haineĭ mi se pare ceva ciudat.

— Poate că n'aĭ la ce să'ĭ daĭ aşa mare importanţă. Cum spuneam maĭ adineaurĭ grefieruluĭ meŭ, maĭ că'mĭ vine să crez că e o glumă de gazetar.

— Dar jurnalele aŭ publicat deja ceva? întrebă Durantin încruntând din sprincene.

— Un jurnal de azĭ dimineaţă vorbeşte de o femee ucisă cu pumnalul de bărbatul eĭ, şi în cincĭ şaşe foĭ de seară ce mi s'aŭ adus, se vorbeşte şi de găsirea tunicel, odată cu plecarea Şahuluĭ.

— Dar se ştie de arestarea Persanuluĭ?

— Incă nu.

— Aş vrea să maĭ stea secretă.

Judecătorul schiţă un gest ce vrea să zică că e cu neputinţă una ca asta. Poliţistul salută şi plecă.

Cum eşi din palatul justiţieĭ, Durantin intră în cea dintâiŭ cafenea ce'ĭ eşi în cale şi ceru anuarul a o sută de miĭ de adrese. Căută articolul „Neguţătorĭ de curiosităţĭ" şi se puse să scrie adrese în caeţelul sĕŭ. A scris maĭ bine de un ceas.

După aceia se puse să caute o trăsurica cu calul, un cal neobosit, lucru ce fu cam greŭ. A trebuit să apuce de căpăstru calul ce'ĭ plăcea şi să ia de la vizitiŭ un biciŭ pe spate. Zise vizitiuluĭ arĕtêndu-şĭ carta:

— Te ert cu condiţie să nu mĕ facĭ să pierz vremea.

Şi'ĭ dete cea dintâiŭ adresă după listă.

A plecat de la cafenea la ceasurile şase şi nu s'a întors acasă de cât la 10 maĭ obosit de cum ar fi fost de ar fi umblat pe jos aceste patru ceasurĭ, enervat că a trebuit să facă aceleaşĭ întrebărĭ la douĕ-zecĭ de comercianţĭ ca să primească de douĕ-zecĭ de orĭ acelaşĭ rĕspunsurĭ.

D-na Durantin 'ĭ-a pus masa, dar el abia a gustat din mâncare, fără să spue o vorbă.

Nevasta 'l examina, îngrijată, lucrând lângă el, ferindu-se să 'l întrebe. De şi se înţelegeaŭ foarte bine, nicĭ o-dată poliţistul nu 'ĭ făcea confidenţe, fiind de părere, pe nedrept fireşte, că cea maĭ discretă din femeĭ, nu e în stare să'şĭ ţie limba, când găseşte ocazie să vorbească.

In noaptea aceea poliţistul n'a dormit maĭ bine, ca în cea precedentă. A visat că vre-o douĭ-spre-zece asasinĭ aŭ cumpĕrat tunicĭ persane, ca să se deghiseze şi că el îĭ prindea pe toţĭ pe rând, spre marea disperare a judecătoruluĭ de instrucţie, care nu ştia pe care să aleagă vinovat şi punea pe toţĭ la dubă, până să se lumineze maĭ bine.

Deprinderea luĭ cu discreţia profesională făcea, din norocire pe Durantin stăpân pe sine, chiar în somn. Nicĭ o-dată nu vorbea în vis. altminterea nevasta s'ar fi speriat de multele aventurĭ, ce se înnodară şi se desnodară în seria viselor luĭ.

De dimineaţă se puse iar pe căutate, dar tot degeaba. Apoĭ, pe la unspre-zece 'şĭ aduse aminte că înmormêntarea luĭ Fontanes trebuia să se facă la douĕ-sprezece.

Dete ordin vizitiuluĭ să 'l ducă repede în strada Orleans.

O mulţime de lume umplea deja curtea cea mare. Tot personalul atelierelor era acolo, stând în pîlcurĭ, pîlcurĭ, vorbind încet şi triştĭ. Şi afară, curioşiĭ încurcaŭ trotuarul, povestind şi discutând catastrofa, ce aruncase doliul în această familie stimată.

Rudele şi amiciĭ D-luĭ Labruny şi aĭ gineruluĭ sĕŭ începeaŭ să vie.

Durantin intră în curte ca şi un invitat, mergênd din pîlc în pîlc fără afectaţie, ascultând, scrutând fisionomiile.

D. Ferreol îl zări şi făcu o mişcare de surprindere.

Dar poliţistul puse un deget pe buze, uitându-se la el. Doctorul pricepu că nu vrea de loc să'ĭ vorbească.

— Ce caută Durantin pe acĭ? s'a întrebat doctorul intrigat.

Dricul şi trăsurile de doliŭ sosiseră deja de câte-va minute. Ordonatorul puse de se transportă consciugul şi dete semnalul de plecare.

Durantin eşi din curte şi se duse pe trotuarul din faţa porţeĭ.

Cortegiul funebru porni. D. Labruny mergea singur după dric. Fontanes n'avea nicĭ tată, nicĭ mamă. Imediat dupe aceea, câte-va rude, personalul uzineĭ, Randel fiind în frunte, între ceĭ doĭ maeştriĭ principalĭ. Se deosibea prin înălţimea luĭ.

D. Ferreol, ce era înaintea luĭ, întorcêndu-se, îĭ făcu un semn prietenesc, apoĭ veni şi 'l luă în braţ.

(Va urma)

CURĂŢENIE PENTRU DRAGOSTE

— Bună seara amice! Dar ce vênt te-a bătut? Cum maĭ petrecĭ? Aĭ maĭ venit la mine, ca să'mĭ mângăĭ soţioara?

— Ba a a, zise el îngăimat, am venit, crezênd, că tu eştĭ acasă!...

— Foarte bine! Eŭ cred, că vêntul te-a aruncat în casă la mine, dar atuncĭ de ce'mĭ drăgosteaĭ femeia?... Dar să lăsăm toate acestea la o parte şi findcă tu aĭ venit la mine, apoĭ îţĭ fac cunoscut, că chiar acum am sosit; fiĭ dar aşa de bun şi şezĭ....

— Dar....

— Nicĭ un dar amice, aĭ venit la mine, poftim de şezĭ... te odihneşte...

Acestea le ziseiŭ unuĭ bun amic al meŭ, pe care l'am surprins cu mâna la pomul oprit.

Trag clopoţelul; imediat soseşte servitoarea, care remâne înmărmurită la vederea mea.

— Paraschivo! spune bucătăriţeĭ să pregătească ceaiŭ în samavarul cel de 40 persoane, iar tu să'mĭ cumperĭ de un leŭ sare amară; dar umblaţĭ iute, că'ĭ este sete luĭ cuconu Mitică...

Servitoarea a plecat.

Intre acestea, văzênd că prietinul meŭ nu şade, ci stă grămădit într'un colţ şi cu ochiĭ spre uşă, ca s'o tulească la fugă o întorc şi eŭ pe altă foaie:

— Ascultă, prietine, îĭ zic eŭ, fiĭ bun de şezĭ jos până ne va aduce ciaiul şi lasă gândul de ducă. Voiesc să te tratez cu ceva şi find-că, afară de ciaiŭ, nu'ţĭ pot procura nimic la vremea asta, te rog să mĕ erţĭ. Eştĭ foarte înferbîntat şi dacă aĭ eşi asudat se poate să te nenoroceştĭ pe toată viaţa; nu ştiĭ, ce băutură răcoritoare este ceaiul!..

După aceia iaŭ revolverul luĭ, care în învălmăşală căzuse jos şi despre esistenţa căruia amicul meŭ de sigur uitase, şi'l pun în buzunar; apoĭ m'am aşezat lêngă iubitul sufletuluĭ meŭ, care văzênd că nu'ĭ lucru de şagă, s'a pus pe marginea unuĭ scaun, aşteptând cu nerăbdare sfîrşitul.

Nevasta, care sta culcată la intrarea mea, n'a putut să se ridice din pat; se învălise pe cap cu plapoma, ce sărea de pe ea, din cauza plânsuluĭ spasmodic; eŭ mĕ prefăceam, că nicĭ n'o aud, nicĭ n'o vĕd.

— Acum, Mitică dragă, maĭ spune ceva: ştiĭ, bre, aşa'mĭ era de dor de tine... maĭ mult, poate, chiar de cât nevesteĭ... Maĭ iartă şi tu, că nu te poftesc, aşa e obiceiul meŭ: eŭ tot-d'auna maĭ mult mĕ bucur de oaspeţĭ nepoftiţĭ şi de surprize... Dar, ce dracu, bre, de şezĭ aşa rĕŭ, nu cumva sunt ghimpĭ pe scaun? Ştiĭ una, Mitică? Mĕ facĭ să mĕ supăr!.... Aĭ venit în casă la mine? Vorbeşte, spune, cântă, joacă, fiĭ ca acasă la tine!...

— Costică! îmĭ zice el perdut, iartă-mĕ,... te implor... te rog... am greşit... fiĭ marinimos...

— Nu mĕ ruga, nicĭ nu mĕ implora, căcĭ te iubesc... nu mĭ-aĭ făcut nimic şi prin urmare nicĭ n'am pentru ce să te ert... de cât voiesc să nu eşĭ ne tratat din casa mea....

Văzênd, că musafirul meŭ n'are gust de vorbă, am început a mĕ preumbla încoace şi încolo prin odae, până ce servitoarea mi-a adus ciaiul şi sarea cea amară. In urmă am dat ordin ca să mi se aducă şi zece pahare, pe care le-am umplut cu zahăr şi apoĭ cu ciaĭ.

Eĭ amice, 'ĭ zic eŭ, acum să ne apucăm de băut ceaiŭ, ca să ne amintim de timpul, când beam bere la cofetăria Gheorghiu; exprimându'ţĭ tot-odată sincerile mele regrete, că toată dulceaţa din paharele de faţă nu poate fi comparată cu dulceaţa sĕrutărilor, luate de pe buzele nevesteĭ mele. Ce să fac? ea te tratează cu ce are, şi eŭ cu ce pot... De cât, te rog, să beĭ cât se va putea maĭ repede, căcĭ ora e înaintată şi 'mĭ este somn...

Toate opunerile şi rugămintele luĭ de a fi slăbit aŭ fost zadarnice, până ce n'a golit cele zece pahare de ceaiŭ.

— Acum, amice, tu aĭ idee de dulceaţa caseĭ şi femeĭ mele, dar trebue să ştiĭ, că viaţa conjugală 'şĭ are şi amărăciunile eĭ şi prin urmare te rog să guştĭ şi din ele: în acelaşĭ timp am preparat amiculuĭ meŭ câte-va pahare cu sare amară.

— Costică, 'mĭ zice el, nu maĭ pot... te rog... Nu vreaŭ dragă, să ştiŭ de rugăminte. Nu vezĭ, că viaţa femeeĭ este în pericol? Bea dară curăţenie spre curăţirea şi mântuirea nenorociteĭ mele neveste, căcĭ alt-fel te împuşc, iubite, ca pe un mizerabil, ce eştĭ... Dacă 'ţĭ este greŭ la stomac, leapădă cureaua. A! dar tu aĭ fost foarte prevĕzător, căcĭ aĭ lepădat'o maĭ înainte, însă te rog, să ţi-o eĭ şi să n'o laşĭ pe buduarul nevesteĭ mele...

După ce 'mĭ-am tratat bine musafirul, 'mĭ am luat noapte bună de la el şi l'am lăsat a se duce în plata luĭ D-zeŭ.....

. . . .

— Sărut mâna Cucoană Ilenuţă!

— Foarte 'ţĭ mulţumesc Costicuţă!

— Dar ce maĭ facĭ, cum trăeştĭ?

— Rĕŭ, dragul mămucăĭ!...

— Şi pentru ce?

— Dar n'aĭ auzit, că Mitică era să moară?

— Nu, căcĭ eŭ am fost la ţară; dar bine ce i s'a întâmplat?

— Oh! oh! dragul mămucăĭ! Acum 2 sĕptămânĭ a venit nu ştiŭ, de unde cu gâtul fript, cu hainele murdare, maĭ mult mort de cât viŭ. E rĕŭ, dragul mameĭ să aĭ feciorĭ, carĭ umblă numaĭ după ştrengăriĭ...

— Şi nicĭ până acum nu s'a îndreptat? Nu, mămucă!

— Şi mĕ rog, ce are?

— D'apoĭ cine ştie ce are?... El spune că i s'a aplecat.

— Aceasta e foarte posibil, cucoană Ienuţă! Dar nu ţi-a spus din ce i s'a plecat?

— Din ceaĭ, dragul mămucăĭ!

— Mare minune! Să ne vedem sănătoşĭ cucoană Ilenuţă şi te rog să mĕ erţĭ, că mĕ grăbesc să mĕ duc.

— Dar uitasem să te întreb: ce'ţĭ face femeia, Costicuţă dragă? Sĕrut mâna, e bine sănătoasă; era să i se aplece şi eĭ nu ştiŭ din ce, acum însă e voinică...

De la Vulturenĭ.

Către abonaţii ziarilor americane

Un ziar diu Texas, care numĕră printre abonaţiĭ sĕĭ mulţĭ rĕĭ de plată, publică următorul anunciŭ:

„Creditul la furnisorul nostru de hârtie este epuisat. Culegătoriĭ noştri reclamă plătirea lefeĭ lor şi pe drept meritată. Femeile noastre aŭ trebuinţă de o rochie nouă, copiiĭ noştri au trebuinţă de ghete. Suntem fără foc, fără cartofĭ, fără făină, fără carne, fără unt, fără zahăr; nu maĭ avem rĕbdarea şi liniştea sufletuluĭ. Ne silim să căpătăm cerul printr'o viaţă esemplară şi sperăm că ne vom întâlni; însă, vaĭ! trebue să renunţăm la această speranţă, dacă voĭ nu vă grăbiţĭ a vă plăti datoria.

Aceĭ carĭ sunt în regulă fără să întârzieze, pot să se aştepte acĭ pe pămênt la fericire şi prosperitate.

Se înţelege că oameuiĭ carĭ citesc ziarele şi nu plătesc când trebue, suferă de boalele cele maĭ crude şi sunt expuşĭ a înghiţi marĭ pericole prin boala cartofilor: recoltele lor în general sunt compromise. Din cotra, tot suride la aceia carĭ plătesc regulat, copiĭ lor nu plâng noaptea şi femeile lor sunt în tot-d'a-una dulcĭ şi iubitoare. Ciorba lor chiar nu'ĭ frige nicĭ.odată.

Scumpe cititor, v'aţĭ plătit deja abonamentul vostru?

ULTIME INFORMAŢII

Ştirile despre sănătatea Regineĭ, continuă a fi tot rele. Slăbiciunea este tot atât de mare.

Regina n'a aflat de plecarea D-şoareĭ Văcărescu, de cât dupe ce plecase.

Când i s'a spus, a fost coprinsă de o criză nervoasă ce a ţinut maĭ multe ceasurĭ,

Faptul că preşedintele consiliuluĭ însoţeşte pe Rege dă loc la maĭ multe comentariĭ.

Uniĭ pretind că, sub pretextul de a însoţi pe Rege, preşedintele consiliuluĭ ascunde o înţelegere politică în privinţa unor evenimente apropiate ce s'ar produce în peninsula balcanică; alţiĭ cred, că generalul Florescu însoţeşte pe Rege pentru a fi faţă la evenimente de familie, ce se pot ivi în casa regală.

Preţurile cerealelor scad mereŭ la Brăila. Grâul 60 lbr. 15,35;—57 lbr. 13,50;—55 lbr. 12,65;—orz 46 lbr. 7 leĭ,—sĕmânţa de in 50 lbr. 15,60;—porumb 50 lbr. 10,40.

Târgul slab.

D. Lascar Catargiu a trecut de la Sinaia direct la Golăşeĭ, unde va sta două zile, după care se va întoarce în Capitală spre a lua, prin interim, preşidenţia Consiliuluĭ de Miniştri.

Directorul închisoreĭ D. Dumitriu care a trimes ierĭ o depeşe D-luĭ Paladi că Leca moare a fost destituit şi în locul sĕŭ a fost transferat de o cam dată directorul penitenciaruluĭ Mărginenĭ.

Arhiva ministruluĭ de resbel a început a fi stămutată la vechiul spital militar, iar cancelariile vor fi mutate în noua construcţie a D-luĭ Ştefan Ioanid după bulevard.

Am anunţat aseară că D. Victor Leca se află bolnav la Văcăreştĭ.

O comisiune de medicĭ ducêndu-se la penitenciar l'a găsit restabilit.

Comisia a opinat că Leca nu este aşa de grav bolnav, şi poate rĕmâne în penitenciar spre a se căuta.

In urma măsurilor serioase luate spre a se prinde banda de tâlharĭ ivită în judeţul Covurluĭ, alaltăierĭ s'aŭ prins patru tâlharĭ care cumpărase 600 cartuşe de diferite categoriĭ de la magazinul Grifon şi care după cumpărarea cartuşelor lăsase şi 200 leĭ deposit la cârciuma luĭ Ioan Soare.

Prinderea s'a făcut de comisarul Calavri. Asupra lor, zice *Poşta*, s'a găsit 15 lire, patru mărcĭ, o cartuşieră şi ceasornicul prinţuluĭ Cantacuzino. Eĭ sunt servitorĭ d-luĭ Ioan Soare şi aŭ treĭ din tovarăşiĭ lor la hanul luĭ Conachi unde aŭ şi restul banilor şi obectelor de la jefuiţĭ.

D. Comisar Calavri şi Tâmpeanu din Galaţĭ aŭ şi plecat la hanul luĭ Conachi.

Lunĭ la 19 curent, pe când o bandă de vr'o 30 familiĭ de ţiganĭ trecea pe marginea Ploeştilor pe la bariera Găgenĭ, un neguţător călare şi în fuga mare, le soseşte şi le strigă să stea ca să'ĭ caute, fiind-că 'l-aŭ furat. Curagiosul neguţător se şi dă jos de pe cal şi păşeşte către dênşiĭ, dar ţiganiĭ s'ar asupră'ĭ, îl înconjoară şi unul din eĭ îĭ aplică o lovitură de ciomag la cap.

Atuncĭ neguţătorul trage focurĭ de revolver asupra lor, 'ĭ împrăştie puţin, lovind pe una din ţigăncĭ la un picior, din care curge sânge şi numaĭ ast-fel poate să scape încălecând pe cal şi luând'o la fugă îndărăt, pe când ţiganiĭ din noŭ se adunaŭ din toate părţile cu ciomege ca să sară asupra luĭ.

Dupe această scenă, zice *Democatul*, ţiganiĭ aŭ pornit înainte peste Dâmbu.

ULTIME TELEGRAME

MADRID, 22 August. — O ciocnire s'a întâmplat lângă Medina-del-Campo, între un tren expres şi un tren de mărfurĭ. Opt vagoane s'aŭ sfărâmat; aŭ fost 48 de răniţĭ şi nicĭ un mort.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXXVI (35)

Pentru ce D-ra d'Armaillac s'a dus la Veneţia

Marţial se pusese lângă prinţesa ca să depărteze pe Aubépine de câmpul de batae al pasiuneĭ, al gelozieĭ, al cochetărieĭ şi al spirituluĭ.

Natural, D-ra d'Armaillac se puse în dosul prinţeseĭ ast-feliu că amândouă rivalele erau în afară de orĭ ce apropiere.

XXXVII

Convorbiri pierdute

Jana se simţea maĭ puţin emoţionată în faţa luĭ Marţial şi a metreseĭ luĭ de cât în călătorie unde fusese adusă de frigurile amoruluĭ.

Nu s'a putut împedeca să recunoască că D. de Briançon era tot-d'a-una încântător. Domina prin veselia luĭ toate peripeţiile; el respândea ceva filozofic care-ĭ împedeca sentimentul de a cădea în prostia omenească.

Atâta cât era cu dânsul, nu lua nemica prea serios. D-ra d'Armaillac probase aceasta de multe orĭ; numaĭ la dênsa acasă se adâncea în măhnirea patimeĭ. In astă zi când se simţea aşa de liniştită înaintea luĭ Marţial, ea se mira singură de nebunia eĭ de a-l urmărĭ până la Veneţia. Dar după o jumătate de oră, când l'a vĕzut dispărând într'o gondolă cu Aubèpine, ea a fost cuprinsă de toate chinurile patimeĭ şi de toate necazurile gelozieĭ.

In timpul acesteĭ jumătate de oră, a fost un asalt cu armele între D. de Briançon şi prinţesa. D-ra Aubépine cetea un ziar italian pe care nu-l înţelegea, pe când D-ra d'Armaillac ceruse „tot ce trebue pentru scris" prefăcêndu-se că scrie.

Se făgăduise de a se maĭ vedea fără să întrebe pe Jana sau eĭ pe Aubépine.

— Eştĭ cam într'o ureche, scumpa mea princesă, zise D-ra d'Armaillc amiceĭ sale, în timp ce amorezaţiĭ fugeau pe canalul cel mare: putem noĭ oare să ne vedem?

— De ce nu? Iĭ foarte de bun gust ca să vie să ne salute singur. El ştie că suntem la otelul Damieli, veĭ vedea că va veni înainte încă.

— Eu cred că nu: dealmintrelea dacă nu ne vedeam la Paris pentru ce să ne vedem la Veneţia.

— Eĭ asta, nu maĭ fă mofturĭ, ştiĭ bine că odată în străinătate toţĭ franceziĭ se văd fără să le pese de trecut sau viitor; asta nu priveşte în nemic întoarcerea noastră la Paris.

Prinţesa nu se înşelase. Către ora $5^1/_2$ D. de Briançon se înfăţoşă singur la otelul Danieli.

— El vine pentru D-ta, zise Jana amiceĭ sale, éu mă duc.

Dar Charlote opri pe Jana.

— Nu, dacă vine pentru mine vine şi pentru tine,

Marţial intrase. El începu să vorbească de frumuseţele Veneţieĭ; se grăbi să spue că nu e tocmaĭ un voiaj de plăcere pentru dânsul. I se vorbise de a-l numi consul la Veneţia ca întâiul stadiu în diplomaţie; venise să vadă dacă s'ar putea deprinde în oraşul dogilor.

— Da, zise prinţesa cu franşitatea eĭ, cu frica de a nu te aclimatiza cu o femee din Veneţia, aĭ venit cu o fată din Paris.

— Oh! D-zeul meu! nu ştiŭ nicĭ eŭ cum de se găseşte alăturea cu mine.

— Foarte simplu, aĭ pus'e în bagajele D-tale. Cred că o s'o laşĭ la consulat şi aĭ să te plimbĭ puţin cu noĭ.

— Sunt la ordinile D-voastră, cu atâta maĭ mult cu cât cunosc Veneţia cum un amorezat îşĭ cunoaşte metresa.

— Eĭ bine atuncĭ o cunoştĭ reŭ, *Venezia la bella.*

Până aice Marţial nu adresase nicĭ o vorbă Jeaneĭ.

— Sunt foarte sigur, îĭ zise eĭ, că eştĭ deja deprinsă la Veneţia căcĭ aĭ părul şi ochiĭ Veneţienelor.

— A căror Veneţiene? întrebă D-ra d'Armaillac. Părul meŭ e blond şi ochiĭ negri şi eu n'am vĕzut de cât Veneţiene brune cu ochiĭ albaştri.

— Iţĭ apun că veĭ găsi portretele D-tale pe aice...

Şi luând o ţinută amoroasă, atât în privire cât şi în voce Marţial adause;

— Este una care o iubesc de erĭ.. ce să fac, când nu se poate iubi originalul.. se iubeşte copia..

— Secăturĭ strigă prinţesa; spune-mĭ adevărul, ştiu bine că ne iubeştĭ; însă ştiu bine că-ţĭ perzĭ timpul. Noĭ am venit din ţara amoriuluĭ, dar nu ne vom maĭ întoarce acolo, anul trecut era bun, când eream tinere. Nu e aşa Jano?

Jana în care era miĭ de dracĭ îĭ agitau inima sa surise nepăsătoare şi respunse cu un aer distrat:

— De departe îmĭ aduc aminte.

Marţial ar fi voit să ştie pentru ce cele două prietene venise la Veneţia. Nicĭ prin minte nuĭ trecea că Jana antrenase pe prinţesa ca să-l vadă cu Aubépine. Pe de altă parte era şi el gelos, el îşĭ închipuia că trebue să fie ceva la mijloc.

Se ştie că dacă Jana îl iubea, el în schimb o adora: dar fatalitatea îĭ arunca unul departe de altul, fiind-că nemic nu este maĭ mascat de cât inima omenească. Se părea că se încercau unul pe altul, căcĭ amândoĭ nu credeau în amorul lor.

Se despărţiră la vremea mâncăreĭ; prinţesa rugă pe Marţial să vie a doua zi ca să meargă la mormântul Veroneseĭ.

— Poate îĭ zise el cu surisul luĭ diavolesc, D-ra d'Armaillac va fi în pelerinaj.

Aceasta a fost oare cauza ca a doua zi D. de Briançon nu veni?

In ziua sosireĭ sale, Jana vĕzuse Veneţia în roz cu toate că a fost sfărâmată de gelozie; dar în această zi vĕzu Veneţia în negru: de astă dată numaĭ morminte; nu voiŭ spune ce a suferit aflând că Marţial plecase înainte.

— Vezĭ, zise ea prinţeseĭ, a prins ură pe mine. Nu mă maĭ poate vedea.

Prin una din acele minunĭ a inimeĭ pe care nicĭ un filozof nu poate s'o esplice, amorul D-reĭ d'Armaillac se schimbă pe neaşteptate în ură, duioşiea în violenţă, tandreţa în mândrie.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ-Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pașcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2.43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pașcanĭ 8.40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 noptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3.32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ 11.37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord, 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. accelaratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.